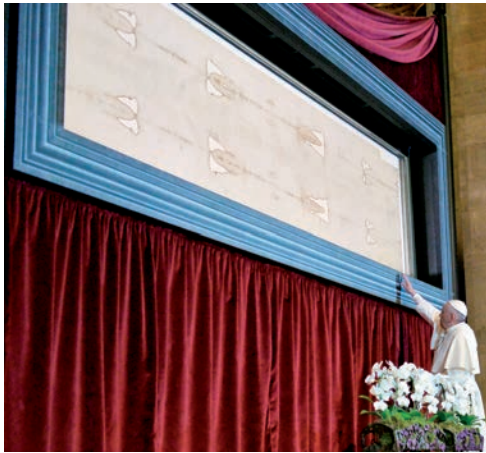

El Papa prega davant del Sant Sudari

▶ Devoció i missatge social varen unir-se en la visita que el papa Francesc va fer el 21 de juny a la ciutat de Torí, capital del Piemont, la terra des d'on els seus pares varen emigrar a l'Argentina. A la catedral de Torí va pregar en silenci, durant uns minuts, davant del Sant Sudari, una relíquia de la passió i resurrecció del Senyor que planteja molts enigmes als estudiosos. Aquesta relíquia es mostra en determinats períodes als fidels i és

objecte d'una gran veneració. Joan Pau II i Benet XVI també varen viatjar a Torí pel mateix motiu. Davant la creixent arribada d'immigrants nord-africans, el Papa va demanar que no siguin culpabilitzats perquè ells són víctimes de la situació social en els seus propis països.

GLOSSA

S'assembla a nosaltres

M'explicava un professor de quart de primària que al seu grup-classe hi ha vint alumnes: quatre són del país i setze són fills de pares i mares procedents de països diversos, encara que alguns ja han nascut aquí. Els orígens són molt diversos, també les problemàtiques familiars i els processos d'integració. El professor va proposar una excursió a Montserrat. Calia preparar-la. En van recollir material, parlaren de l'entorn natural, n'investigaren la història, en comentaren la dimensió religiosa apropant-se a la vida monàstica, al sentiment religiós de moltes persones vers la Mare de Déu, al fet de ser la patrona de Catalunya... Arribat el gran dia, tots van pujar cap a Montserrat. El treball fet a l'escola no va ser endebades. Molts dels coneixements adquirits durant la preparació eren ara visibles i abastables materialment. Després d'un matí de força activitat, a la tarda, una nena hindú de nou anys, de pell morena, intel·ligent, ben integrada, conversava amb unes nenes amigues catòliques —una equatoriana, l'altra filipina— que participen en la comunitat parroquial del barri. Parlaven del color de la pell de la Mare de Déu de Montserrat. La

nena hindú, amb tendresa, respecte i emoció, des d'una sensibilitat religiosa arrelada, els va dir: «La Moreneta s'assembla a nosaltres.»

Maria de Montserrat, dona del poble, s'assembla a tothom. És la primera entre nosaltres. Amb la nena hindú i les seves amigues comparteix, a més del color de la pell —entre altres coses—, el desplaçament migratori. Amb Josep i l'infant Jesús, també va emigrar i va viure en terra estranya. «Lleva't, pren el nen i la seva mare. Fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matarlo» (Mt 2,13). Va conèixer situacions semblants a les de tants homes i dones que, lluny de la terra d'origen, intenten obrir-se camí tot cercant un mínim benestar personal i familiar, seguretat i pau, respecte a les seves conviccions...

A Montserrat, el dia de l'excursió escolar, la Moreneta mirava amorosament, amb el seu somriure romànic, els nens i les nenes de color semblant al seu i tots els altres. És la Mare de Déu dels uns i dels altres, especialment dels pobres. «Omple de béns els pobres i els rics se'n tornen sense res» (Lc 1,53).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Lloat sigueu, l'encíclica de l'ecologia humana integral (i II)

A l'larg de 6 capítols, 246 números i 200 pàgines, l'encíclica del Papa Francesc amb el títol *Laudato si'*, «reflexió joiosa i dramàtica alhora», urgeix a crear un sistema normatiu que inclogui «límits infranquejables» i asseguri la protecció dels ecosistemes davant de «noves formes de poder derivades del paradigma tecno-econòmic». Anima a canviar els «hàbits perjudicials de consum» que a vegades semblen «suïcides», com el creixent augment de l'ús i la intensitat de l'aire condicionat. «El ritme de consum, de deixalla i d'alteració del medi ambient ha superat les possibilitats del planeta, de tal manera que l'estil de vida actual, per ser insostenible, només pot acabar en catàstrofes». A més, relaciona la cura del medi ambient amb algunes qüestions ètiques i assegura que «no és compatible» la defensa de la naturalesa amb la justificació de l'avortament. «Quan no es reconeixen el valor d'un pobre, d'un embrió humà, d'una persona amb discapacitat, difícilment s'escoltaran els crits de la naturalesa». Per això podem dir que és l'encíclica de l'ecologia humana integral.

«No sembla factible un camí educatiu per a acollir els éssers febles que ens envolten, que a vegades són molestos o inoportuns, si no es protegeix un embrió humà, tot i que la seva arribada sigui causa de molèsties i dificultats». A més, considera «preocupant» que alguns moviments ecologistes reclamin, «amb raó», certs límits a la investigació científica i, en canvi envers la vida humana «es justifiqui traspasar tots els límits», com «quan s'experimenta amb embrions». També critica el Sant Pare Francesc totes aquelles polítiques que en lloc de resoldre els problemes dels pobres i de pensar en un món diferent, només proposen una reducció de la natalitat amb pressions internacionals als països en vies de desenvolupament, condicionant ajudes econòmiques a certes polítiques de «salut reproductiva», diuen. Per al Papa, la «culpa» no és de l'augment de la població sinó del «consumisme extrem d'alguns».

A punta, també, que els països del Nord tenen un «deute ecològic» amb el Sud degut a l'ús «desproporcionat» dels recursos naturals portat a terme. L'enorme consum d'alguns països rics té repercussions en els llocs més pobres. No s'ha de fer desenvolupament «a costa» dels més pobres. Precisament, alerta que els pitjors impactes de la crisi ecològica «recauran en les pròximes dècades sobre els països en desenvolupament». Aquests efectes ja s'observen en el «tràgic» augment del nombre d'emigrants que fugen de la misèria dels seus països empitjorada per la degradació ambiental i que no són reconeguts com a refugiats en les convencions internacionals, quedant «sense protecció de cap normativa». Un altre dels greus problemes és «la qualitat de l'aigua disponible per als pobres, que provoca moltes morts cada dia» i adverteix de la falta de consciència sobre la gravetat de conductes com «gastar i tirar» fins a «nivells inaudits» envers aquest recurs vital.

Amb aquesta Encíclica, el Papa Francesc s'alinea amb els corrents científics més fonamentats, i amb els enfocaments que veuen en el desenvolupament sostenible un paradigma per a l'estudi de les polítiques de benestar i desenvolupament. La defensa de la creació és elevada per Francesc a la categoria de deure moral envers Déu i els homes, de manera que passa a ser tan vertebral, universal i imperativa com la pau, la igualtat, la dignitat i la justa distribució de la riquesa.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

► **LLORENÇ PUIG**

Lloada sigui la natura

Laudato si', l'esperada encíclica del papa Francesc sobre la cura del medi ambient, insisteix sovint que «això de l'ecologia no és simplement una qüestió romàntica o estètica; ens diu que hi ha una forta relació entre els problemes socials i ecològics». La preocupació del Papa per la degradació de la natura és evident, perquè «els problemes ecològics provoquen moltes víctimes, especialment en els països més pobres». El P. Llorenç Puig, membre del Grup d'Ètica i Sostenibilitat de Cristianisme i Justícia, analitza el text.

Quins canvis planteja per solucionar els problemes mediambientals?

Proposa no simplement solucions tècniques —que són sempre insuficients i parcials—, sinó anar a l'arrel del problema, que es troba en el cor humà. De fet, diu que els problemes socials i econòmics tenen un mateix origen: la separació del món, l'avidesa, la força dels poders econòmics i financers que cerquen els resultats immediats.

I llavors, quines propostes fa?

Són radicals: planteja un veritable «itinerari ètic i espiritual» que canviï la nostra manera de veure el món, les relacions amb els altres i amb la natura. Per això parla de «conversió ecològica». Francesc ho expressa dient que «tot canvi necessita motivacions i un camí educatiu» que cal seguir a fons.

Quina valoració fa de l'encíclica?

Té el to valent i clar habitual en el papa Francesc, tot i que és un text dens i rigorós. I vol ajudar que tots, creients i no-creients, començant pels lectors catòlics, prenguem consciència que la qüestió ecològica no és perifèrica o un luxe d'uns quants conservacionistes, sinó quelcom ben central en la nostra fe perquè toca la nostra relació amb el món, amb Déu i amb els més pobres.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la futura mare

Déu meu que dónes goig, coratge i força per posar un nou ésser al món. Fes que la mare d'aquest infant estigui orgullosa i agraïda de ser la més afortunada de les criatures.

Santa Maria, Mare dolcíssima, dóna a aquesta dona el teu cor tan ple d'amor i d'humilitat, i mostra-li que una família hauria de ser feliç, com ho vas ser tu a una establia de Betlem.

Senyor, concedeix a aquesta dona el teu amor, perquè el pugui transmetre just quan neixi el seu fill. Aleshores, el nen que naixerà serà desitjat i estimat, i esmerçarà la vida a portar el teu amor a la gent d'aquesta terra.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Decálogo de la acción de perdonar

1. Perdonar es una decisión personal que uno toma.
2. El perdón no es un regalo para el culpable, sino algo que voluntariamente elaboramos en nuestro interior.
3. El ofensor no tiene por qué saber que ha sido perdonado.
4. El perdón no significa reconciliación.
5. Tampoco implica que una acción que nos ha hecho daño sigue ocurriendo: habrá que poner los medios para que no nos produzca más dolor.
6. Tampoco el ofensor merece la reconciliación cuando el daño que ha causado ha sido tan grande que no se puede confiar más en él/ella.
7. Para que haya reconciliación es necesario que el ofensor pida perdón y se proponga no volver a hacer daño: el perdón no necesita que el culpable se excuse.
8. El perdón no tiene por qué hacer desaparecer inmediatamente el dolor asociado a la ofensa.
9. El perdón modifica los pensamientos, sentimientos y conductas negativas respecto al ofensor, no porque el ofensor no sea merecedor de ellos, sino por la libre decisión compasiva de la víctima.
10. El perdón permite que la dolorosa experiencia vivida adquiera un nuevo significado para las personas implicadas: el daño perdonado puede contribuir a la mejoría de una relación.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«El fruit de l'Esperit és amor»

La vida cristiana és vida en l'Esperit de Jesús, sintonitzant amb els seus sentiments. I com es nota que som en l'Esperit? Sant Pau ho diu molt bé: «... El fruit de l'Esperit és amor, pau, goig, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix...» (Ga 5,22). L'amor és el primer fruit de la presència de l'Esperit, però no sols l'amor-agape que busca el bé de l'altre i es lliura, sinó el que brolla d'unes entranyes de misericòrdia, l'amor que és compassió. Jesús es commou sovint davant les multituds afamades i desesperançades, davant dels leprosos, davant dels pobres... I quan l'evangeli descriu el seu sentiment, fa servir un verb que té a veure amb les entranyes: «Se li commogueren les entranyes», «tingué un estremiment de compassió». És el verb emprat per descriure l'emoció profunda del pare del fill pròdig quan veu venir el seu fill (Lc 15,21), i el ressò intern que té el bon samarità en veure aquell pobre home malferit (Lc 10,33). Commoure's, compadir-se demana un cor que vibri, un cor que senti, com el de Jesús.

Fra Josep Manuel Vallejo

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. ■ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.)** [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-2.3-4.5-6 / Mt 12,38-42]. Sant Elies, profeta (s. ix aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.
- 21. ■ Dimarts** [Ex 14,21-15,1 / Sl: Ex 15,8-9.10 i 12.17 / Mt 12,46-50]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxi i doctor de l'Església. Sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.
- 22. □ Dimecres** [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Jn 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús. Sant Teòfil, pretor romà màrtir; sant Menelau, abat.
- 23. □ Dijous** [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígi-da (Suècia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa. Sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.
- 24. ■ Divendres** [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.
- 25. ■ Dissabte** [Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, verge i màrtir.
- 26. ■ † Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)** [2Re 4,42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jn 6,1-15]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esferir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.

»Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▮ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, hi van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

▮ Lectura del libro de Jeremías (Jr 23,1-6)

Ay de los pastores que dispersan y dejan perecer las ovejas de mi rebaño —oráculo del Señor—. Por eso, así dice el Señor, Dios de Israel: «A los pastores que pastorean mi pueblo: Vosotros dispersasteis mis ovejas, las expulsasteis, no las guardasteis; pues yo os tomaré cuentas, por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas, para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las pastoreen; ya no temerán ni se espantarán, y ninguna se perderá —oráculo del Señor.

»Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que suscitaré a David un vástago legítimo: reinará como rey prudente, hará justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y lo llamarán con este nombre: El-Señor-nuestra-justicia.»

▮ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▮ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora estáis en Cristo Jesús. Ahora, por la sangre de Cristo, estáis cerca los que antes estabais lejos. Él es nuestra paz. Él ha hecho de los dos pueblos una sola cosa, derribando con su carne el muro que los separaba: el odio. Él ha abolido la Ley con sus mandamientos y reglas, haciendo las paces, para crear con los dos, en él, un solo hombre nuevo. Reconcilió con Dios a los dos pueblos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, al odio.

Vino y trajo la noticia de la paz: paz a vosotros, los de lejos; paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre con un mismo Espíritu.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros solos a un sitio tranquilo a descansar un poco.» Porque eran tantos los que iban y venían que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a un sitio tranquilo y apartado. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y le dio lástima de ellos, porque andaban como ovejas sin pastor; y se puso a enseñarles con calma.

Faç de Crist. Pintura sobre taula de l'anomenat Mestre de Robredo, Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Servents del ramat, no amos

Per no ser mercenaris de l'Evangeli, ens pot il·luminar Marc 6, 6b-34. Jesús envia els Dotze.

Acabada la missió, els apòstols es reuniren amb Jesús i li expliquen tot el que han fet i ensenyat. Jesús els invita a descansar: «Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar. Se n'anaren amb la barca cap a un lloc despoblat.»

Jesús, que envia els apòstols a treballar, ell mateix els envia a *descansar*: hi ha un descans pagat que és divertiment, alienació; hi ha un descans cristià que és re-creació. Aquesta paraula té un sen-

tit teològic molt dens: re-crear, tornar a crear. Vam ser creats a imatge de Déu, però aquesta imatge es clivellà; a causa de la rutina, la mediocritat —la nàusea de Déu— en la nostra vida evangèlica; la professionalitat sense ànima en el nostre apostolat i la insensibilitat sense cor davant les necessitats del poble sense evangelitzar. Ens cal l'autenticitat de la nostra vida evangèlica, el fervor de l'esperit, la responsabilitat del nostre compromís apostòlic.

Cal que hi hagi tres condicions perquè ens pugui re-crear: un lloc solitari, la solitud del cor, amb Ell. 1) Lloc solitari: la primera creació va tenir lloc al paradís, la segona al desert. Necessitem un espai on les coses no ens distreguin, un lloc on només Déu

estigui present. 2) Tot sols: crear és fer del no-res; hem de tornar al silenci de la disponibilitat pura de la primera creació, necessitem pacificar la sensibilitat. 3) Amb Ell: les condicions anteriors tenen com a fi disposar la trobada eficaç amb el Senyor i el Mestre. Sense Ell no podem fer res. Sense Creador no hi ha creació i sense Redemptor no hi ha re-creació. Revifem l'amistat amb el Mestre, aquella amistat en la qual ell ens pot revelar el Pare. Acceptem amb docilitat totes les paraules del Mestre. Déu crea per la seva Paraula —el Fill— i no té cap més mitjà per a re-crear-nos. Posem-nos en total disponibilitat davant Déu que ens vol fer Fills en el Fill.

Ignasi Ricart, claretià

Mn. Nemesi Marquès rep el premi Àgora Cultural a Andorra

Mn. Nemesi Marquès va rebre ahir al vespre el premi Àgora Cultural 2014 per haver contribuït a clarificar de manera magnífica i conclouent el debat teòric i jurídic relatiu a la sobirania d'Andorra, amb els seus estudis i publicacions i, com a Representant del Copríncep Episcopal, «haver treballat per a fer possible el pacte del nou marc institucional dels andorrans, en la Constitució de 1993, que va obrir la cultura política d'Andorra a nous horitzons».

El premi es va lliurar en un acte solemne al nou edifici del Consell General d'Andorra, en un acte presidit pel Síndic General i al que van assistir-hi nombroses personalitats polítiques del Principat. També van ser distingits el Sr. Jean Yves Cautlet i la Sra. Mercè Bonell.

Els Premis Àgora Cultural es donen des de l'any 2001 de manera ininterrompuda i volen reconèixer les contribucions culturals realitzades per personalitats vives lligades al Principat d'Andorra. Aquesta és una distinció de la plataforma cultural que aplega 23 associacions culturals andorranes.

Mn. Nemesi Marquès va néixer a Cabó el 17 de maig de 1935, i ben jove va ingressar al Seminari Diocesà d'Urgell. Va ocupar els càrrecs de Secretari de la Delegació Permanent Mitra per Andorra i, posteriorment, Delegat Permanent de la Mitra; ha fet diverses publicacions de llibres sobre la situació jurídica d'Andorra i ha estat distingit amb l'Ordre d'Isabel la Catòlica (1989), la Légion d'Honneur (1999) i la Creu Pro Ecclesia et Pontifice (2013).

Reunió del Consell de Presbiteri

Dilluns dia 22 de juny va tenir lloc la reunió ordinària del Consell de Presbiteri de la Diòcesi d'Urgell presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric al Seminari diocesà. Hi varen assistir la pràctica totalitat dels Consellers que el conformen.

L'Arquebisbe d'Urgell, després de fer un repàs de l'estat dels sacerdots malalts de la Diòcesi, va exhortar els preveres a valorar i difondre la recent encíclica del Papa Francesc, *Laudato si'*, i el document de la Conferència Episcopal Espanyola, *Església, servidora dels pobres*. També valorà molt positivament la Jornada Diocesana celebrada el passat dia 20 de juny com un bonic moment de comunió diocesana, recordant les tres paraules que pronuncià a la seva homilia: «gràcies, humilitat i compromís», com un signe del que hauria d'orientar també la pastoral dels preveres a Urgell.

Un dels principals temes que va tractar el Consell fou el recent relleu al Col·legi Sant Ermengol del Principat d'Andorra després que els PP. Salesians de Sant Joan Bosco comunicessin la seva retirada del Principat d'Andorra d'acord amb l'estratègia de reorganitzar les seves activitats. Per aquest motiu, el Patronat del Col·legi Sant Ermengol, que presideix el Sr. Arquebisbe d'Urgell amb el Ministre d'Educació d'Andorra, ha decidit confiar la gestió i la direcció del centre a l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. El Conseller P. Joan Juncadella, salesià, va informar sobre la qüestió al Consell i va agrair totes les mostres d'estima i de suport als PP. Salesians en aquest moment.

També sobre Ràdio Principat, inclosa en la Cadena Ràdio Estel, l'Arquebisbe informà del moment de transformació en la utilització de recursos humans i tècnics, i de fusió amb la Cadena Estel, per millorar la rendibilitat i els costos, sense minvar en l'extensió de l'audiència a tot Catalunya i al Principat d'Andorra, ni en la seva capacitat evangelitzadora. Ràdio Principat abarateix molt les despeses amb el canvi d'estratègia tècnica, i mantindrà alguns programes i la presència del Bisbat d'Urgell a la programació de Ràdio Estel.

L'Arquebisbe Joan-Enric també donà a conèixer la previsió de nomenaments pastorals per al proper curs. També es van tractar altres temes com la programació del pròxim curs de l'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat de la qual informà el Director de l'Escola, Mn. Antoni Elvira, que a més del Curs bàsic, n'oferirà un de Litúrgia i Doctrina Social de l'Església.

Mn. Navarri, Rector del Seminari diocesà, oferí una valoració del curs que acaba i l'Ecònom i Vicari general, Mn. Josep M. Mauri, informà àmpliament sobre les obres a l'edifici del Seminari diocesà i a la Casa del Bisbat. Els Consellers també reberen informació sobre el pròxim calendari d'activitats diocesanes.

La celebració de l'Eucaristia al Seminari diocesà fou l'acte central de la reunió on els preveres compartiren junts la mateixa fe. En haver-hi vacances, s'hi pogueren unir els seminaristes de la Diòcesi, en una fervent pregària pels ministres de l'Església i les vocacions al ministeri sacerdotal.

Confirmacions a Vilanova de la Sal

Diumenge dia 14 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Vilanova de la Sal a dos joves de la Parròquia. A la seva arribada fou rebut pel Rector de la Parròquia, Mn. Ermengol Donisa i per la pràctica totalitat del poble que estaven joiosos per la visita de l'Arquebisbe.

L'Arquebisbe presidí una solemne Eucaristia que fou concelebrada pel Sr. Rector, P. Josep M. Feliu, SJ, missioner a Bombai i que a la seva infantesa estiejave en pobles veïns a Vilanova de la Sal i per Mn. David Codina.

A la seva homilia l'Arquebisbe Joan-Enric mostrà la seva satisfacció per poder ser present a Vilanova de la Sal que obeeix a un desig personal d'administrar el sagrament de la Confirmació fins i tot en els pobles més petits. Animà els dos joves que es confirmaven a sentir-se orgullosos de les seves arrels i a no renunciar mai a la seva identitat, ja que el Regne de Déu és com un gra de mostassa, aparentment molt senzill, petit i humil però que dins seu té tot el poder i la potencialitat per germinar i esdevenir vigorós i amb molta força.

Confirmacions a Sta. Cecília d'El Tarròs

Dissabte dia 13 de juny, al poble d'El Tarròs, l'Arquebisbe Joan Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 8 joves de les Parròquies de Sta. Cecília d'El Tarròs i de Sta. Llúcia de la Fuliola. Acompanyaren l'Arquebisbe el Sr. Rector, Mn. Josep M. Ricart i Mn. David Codina.

A la seva homilia Mons. Vives animà els joves confirmats a no renunciar mai a la seva fe catòlica i a cuidar-la perquè creixi i doni fruit. Glossant les lectures proclamades en el diumenge, Mons. Vives els animà a valorar la grandesa i la importància de les petites coses de cada dia, valorant-les i fent-les amb excel·lència, perquè en el petit, és on es pot trobar moltes vegades la presència i la grandesa de Déu.

ràdio principat
ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT
105.0 - 104.4 - 107.5 - 91.5

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Càtedra de Pensament Cristià: d'«una economia al servei de la persona» al «lideratge ètic i l'exemplaritat pública»

La presentació de la publicació del llibre que recull les ponències del Seminari de la Càtedra de Pensament Cristià de 2014, a Andorra la Vella, el 19 de juny, fou el tret de sortida per a la celebració de la dotzena edició d'aquest Seminari de reflexió i pensament des de la matriu cristiana, que enguany va tractar del «Lideratge ètic i de l'exemplaritat pública».

El Seminari es va dur a terme el 4 de juliol al Centre de Congressos de Sant Julià de Lòria i hi van intervenir el Dr. Àngel Castiñeira, Director de la Càtedra de Lideratge i Governança Democràtica d'ESADE i la Dra. Camino Cañón, Catedràtica de matemàtica a la Universitat Pontifícia de Comillas, a més del Dr. Torralba, Director de la Càtedra de Pensament Cristià.

Com a posar en relleu el Dr. Torralba en la presentació, tot projecte col·lectiu requereix d'un lideratge, perquè sense un guiatge eficient i responsable no és

possible transformar qualitativament les societats. Tots els ciutadans estem cridats a millorar-les, a crear entorns pacífics i a generar institucions justes, però això no és possible sense un lideratge conscient.

A la inauguració del Seminari van estar presents també la Cònsol Major de Sant Julià de Lòria, Montserrat

Gil, el Cap de Govern del Principat d'Andorra, Antoni Martí, i la Ministra de Benestar Social d'Andorra, Rosa Ferrer.

La presentació del llibre es va dur a terme als locals de la Casa de l'Església de Santa Maria del Fener, i va ser presidida per l'Arquebisbe i Copríncep, acompanyat de l'Arxiprest de les Valls Mn. Ramon Sàrries, i del Director de la Càtedra Dr. Francesc Torralba.

Una economia al servei de la persona amb les ponències d'Antonio Argandoña de l'IESE Business School, i de Carlos Losada d'ESADE, Universitat Ramon Llull, així com del mateix Director Dr. Francesc Torralba.

L'Arquebisbe i Copríncep elogiar i presentà també la darrera encíclica del Papa Francesc, *Laudato si'*.

Entre els assistents hi havia el Cònsol Major d'Andorra la Vella i un Conseller de Comú de Sant Julià de Lòria, així com el Cònsol de Filipines a Andorra.